

21. In 1955 organiseerde Oirschot een “Internationaal Tweelingencongres”. En hoe. De belangstelling, zowel nationaal als internationaal was enorm. En de inwoners van Oirschot waren maar wat trots dat er tot ver over de grenzen over hun dorp en over dit congres werd geschreven. Iedereen glunderde, maar de kansel waarschuwde en vond het maar niks. Toch ging het door en het werd een groot succes.

Door Jan Kuijpers

Johan Louwers

“De toen 25-jarige Oirschotse Sportman Johan Louwers wilde wel eens wat anders om het vijfjarig bestaan van de atletiekvereniging “Orion”, te gaan vieren”, aldus een krantenknipsel uit die tijd.

“In de kleinste Nederlandse dorpen blijken mannen met de grootste ideeën te huizen. Hoorde ooit iemand over Grevenbicht, voordat de Heer Grein zijn vrijgezellen bijeengarde? En wist iemand

buiten Nederland waar Oirschot lag, voordat het de Europese tweelingen tot zich trok? Dat kleine dromerige dorpje Oirschot met de trippende duiven rond bloeiende kastanjabomen op het marktplein, heeft dezer dagen gegonsd van vreemd leven”.

Niet iedereen was het er mee eens

“Heerlijk voor zo’n dorp zult u zeggen, maar, eerlijk gezegd was niet iedereen in Oirschot verrukt over die drukte. Sommigen willen van de stilte en de landelijke rust van Oirschot een soort mythe maken. En nu stortte zich opeens “de wereld” tussen de koerende duiven en de lome gesprekken rond de oude muziektent (bedoeld is de vaste kiosk die toen op de markt stond, omringd door lindeboompjes). Maar wat wil men? Ook in Oirschot wonen jongelui die van leven en beweging houden en ook in Oirschot wonen middenstanders, die iets willen verdienen. En in Oirschot woont nu ook net Johan Louwers, die als oorlogsvrijwilliger de halve wereld heeft bereisd, maar fluks terugkwam naar dat lieflijke stukje Brabant, niet om er te dromen, maar om er echt gezellig Brabants te leven. Hij werd vertegenwoordiger maar zijn vrije tijd was voor “Orion” de Oirschotse Sportvereniging, waar zelfs Fanny Blankers-Koen erelid van was. “Orion” ging jubileren en Johan Louwers ging praktiseren”.

De kansel waarschuwde

“Al zittend op de divan boven de kruidenierswinkel van de toenmalige voorzitter van de VVV werden de plannen gesmeed. ‘Als we nu eens een Tweelingencongres gaan organiseren’. Een lumineus idee. Toen de plannen geleidelijk aan bekend werden, werd

er in Oirschot vanaf de kassel al gewaarschuwd voor lichtzinnigheid. Men vreesde shows in Bikini's en mooie benen parades. Ondanks deze waarschuwingen ging men toch door met het organiseren van dit congres. Toen buurgemeentes de waarschuwingen vanaf de kassel vernamen, probeerden zij het 'Tweelingencongres' weg te kapen uit Oirschot en boden duizenden guldens voor dit idee. Wat niet lukte want ze hebben dat idee notarieel vast laten leggen.

Zelfs een pastoor deed mee

Maar de waarschuwingen van de kassel waren ongegrond. Want 'de sympathiekste tweeling' kon net zo goed tachtig jaar zijn als achttien. Bij 'de muzikaalste tweeling' werd op sex appeal niet gelet en 'de verst komende' en 'de minst gelijkende tweeling' waren zulke degelijke onderwerpen dat zelfs de pastoor uit Roosendaal die met zijn tweelingzuster naar Oirschot was gekomen om zonder

blikken of blozen aan dit congres deel te nemen.

Start was zondag 15 mei

Op die zondag toen de eerste tweelingen binnenkwamen was het koud en winderig en de regenvlagen kletterden tegen de ramen. Het woord "fiasco" viel al. Maar toen de congresdagen goed en wel waren begonnen scheen de zon volop en liet de lucht zien dat zij blauw kon zijn. Al was het wel wat frisjes.

De muzikaalste tweeling

De gebroeders Steiner uit Linz (Oostenrijk), waren naar Oirschot gekomen met maar liefst twee en zestig muziekinstrumenten, een solo danseres en met nog een broer, die pianist was inclusief een verbazingwekkende hoeveelheid showkostuums. Zij probeerden met hun show van bijna twee uur de jury, bestaande uit bekende radioartiesten, te overtuigen dat zij de muzikaalste tweeling moesten worden. Helaas. Tenslotte ging deze prijs naar twee artistieke begaafde meisjes uit München.

Een tweeling uit Finland

Helemaal uit Finland kwamen twee zenuwachtig kwetterende dametjes, die het publiek naar hun leeftijd lieten raden. Niemand durfden te raden dat zij misschien wel vijftig jaar zouden kunnen zijn, zij leken veel jonger. Ze bleken 65 jaar te zijn. Zij vertelden uitgebreid dat ze 's-nachts dezelfde dromen hadden.

De twee broers uit Bussum

De tweelingbroers Albert en Knelis Moissie leken zo op elkaar dat ze samen op één rijbewijs reden. Ze waren allebei getrouwd. Maar hun vrouwen vertelden iedereen dat je als vrouw nooit een identieke tweeling moest trouwen, want je hebt dan niet één maar twee echtgenotes. Het kwam wel eens voor dat zij met de verkeerde man het bed deelde. Maar ook het omgekeerde deed zich voor dat je met twee mannen tegelijkertijd het bed instapte, omdat je niet wist wie nou de ware was.

Een tweeling uit Homburg

Er waren ook twee vreemde jongetjes uit Homburg Duitsland, die voortdurend van kleding wisselde en je niet wist wie, wie was. Dan droegen ze ronde hoedjes en geruite jasjes dan weer blauwe blazers en witte hoeden en een uur later hadden ze grijze pakken aan en strooien hoeden op.

Twee Belgische meisjes

De twee meisjes Magda en Marijs ontvingen de prijs voor de sympathiekste tweeling. Zij lonkten naar iedereen en stalen tijdens het congres de even zo vele harten van tweelingbroeders. Zij werden echter wel allemaal teleurgesteld. Want bij het maken van een afspraakje bleek dat er in België al twee knapen de bonzende hartjes van die lieve tweelingzusjes hadden gestolen.

Artsonderzoek

Al deze tweelingen passeerden gewillig de tenten van de gretig toegestroomde artsen, die in Oirschot veel studiemateriaal konden verzamelen. Ze onderzochten of het 'n één of twee-eiige tweeling was. Er werd een lok haar afgeknipt en in het dossier gedaan, aangevuld met vingerafdrukken en er werd een medische foto van de tweeling gemaakt. Ofschoon vanaf de kansel dit medisch onderzoek sterk werd afgekeurd werd er door geen enkele tweeling bezwaar gemaakt.

De oudste tweeling

De jongste tweeling

In een interview met Piet van Boxtel (z.g.) zei hij er het volgende van:

In een interview dat ik jaren geleden heb gehad met Piet van Boxtel en waarin hij zijn levensverhaal vertelde, ging hij uitgebreid in op dit congres. Hij was zijdelings bij de organisatie betrokken.

'In juni 1953 ben ik getrouwd en in juli 1954 kregen wij onze eerste dochter. Het waren vreugdevolle gebeurtenissen. Minder vreugdevol was het Tweelingencongres, dat in Oirschot in 1955 werd gehouden. Ik was toen actief in de VVV en in de RK. Middenstandsvereniging. Vanuit deze twee organisaties was ik bij dat congres zijdelings betrokken. De toenmalige burgemeester Steger vond het maar wat prachtig dat dit Internationaal Tweelingen Congres in zijn gemeente werd gehouden. Hij glunderde van trots en zelfverzekerdheid. Echter deken pastoor de Vries, die toen pastoor was had een geheel andere mening. Hij vond dat het tentoonstellen van menselijke en derhalve door God bedoelde schepsels absoluut ontoelaatbaar'.

Aan de koffietafel met de burgemeester

De winnaressen

Enorme controverse tussen de burgemeester en de pastoor, die de landelijke pers haalde .

Piet van Boxtel vertelt verder:

‘Er ontstond toen een enorme controverse tussen de burgemeester en de pastoor. De pastoor wist het zelfs zover te krijgen dat de Oirschotse voorzitter van de RK Middenstandsvereniging het met hem eens was. Ook kreeg hij gedaan dat zowel de voorzitter als de directeur van de Bossche Bond, waar de Oirschotse Middenstandsvereniging bij was aangesloten, een oproep deed aan de Oirschotse leden om geen medewerking te verlenen aan dit congres. De Oirschotse leden waren het absoluut niet eens met de handelswijze van de pastoor en toen daarover werd vergaderd beleefde ik de drukst bezochte middenstandsvergadering ooit. Ik heb in deze vergadering een behoorlijke rol gespeeld en heb toen de belangen van de ondernemers duidelijk naar voren gebracht. De pastoor kon ondanks allerlei publiciteit, zelfs de landelijke pers besteedde aandacht aan deze dorpsrel, het pleit niet winnen. Het Tweelingencongres ging door en werd een groot succes met brede internationale deelname. Ook was er voor de organisatie, totaal onverwacht, grote wetenschappelijke belangstelling ontstaan vooral op medisch gebied. Ook dat was tegen het zere been van de deken De Vries, die faliekant tegen medisch onderzoek op dit gebied was. De burgemeester vond dit congres geweldig en verwelkomde de vele honderden tweelingen in drie talen. “Ik heb alle kaarsjes in de kastanjabomen voor deze gelegenheid aangestoken”, aldus burgemeester Steger, doelend op de toen in bloei staande kastanjabomen op de markt’.

Meer dan 300 tweelingen namen aan dit congres deel. Ze kwamen uit bijna ieder Europees land. De internationale belangstelling was overweldigend. 'Op iedere tweeling één persfotograaf', vermeldde een krant uit die tijd. Er werd een 'Tweelingen Vereniging' opgericht. En dit evenement zou een jaarlijks terugkerende festiviteit moeten worden. Maar helaas; het bleef bij deze ene keer. Er is door de NTS over het Tweelingcongres een film gemaakt. (zie bij leuke video's)